

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Concilivm Tavrinese Episcoporvm Galliae Rogatv In Tavrinatvm Vrbe
Congregatvm, X. Kalendas Octobris, anno Christi, vt coniectura est,
CCCXCVII. Honorii Augusti III. Siricii papae XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

^aCONCILIVM ^bTAVRINENSE
EPISCOPORVM GALLIÆ ROGATV
IN TAVRINATVM VRBE CONGREGATVM,
x. Kalendas Octobris, anno Christi, vt coniectu-
ra est, cccxcvii. Honorii Augusti III. Siricii papa
XIII.

TITVLI CANONVM.

I. De primatu Proculi episcopi
Massiliensis.	extitit.
II. De primatu Arelatensis &
Viennensis ecclesie.	VI. De iis qui a Felicis episcopi
communione se separare volue-
runt, vt recipiantur.
III. De ordinationibus illicitis
contra statuta patrum presump-
tis.	VII. Ut clericum alterius nemo
suscipiat, vel ecclesie sue ordi-
net, neque abiectum in commu-
nionem recipiat.
IV. De Palladio laico, qui presby-
tero crimen intulerat.	VIII. De ordinatis contra interdi-
ctum, & de iis qui ordinati fi-
lios genuerunt.
V. De Exuperantio presbytero,
qui episcopo suo contumeliosus	

SYNODICA

AD VNIVERSOS EPISCOPOS GALLIARVM.

*Sancta Synodus, quæ conuenit in vrbe Taurinatium die x.
Kalendas Octobris, fratribus dilectissimis per Gallias
& quinque prouincias constitutis.*

CVM ad postulationem prouinciarum Gallie sacer-
dotum conuenissemus ad Taurinatium ciuitatem,
atque in eiusdem vrbs ecclesie auctore vel medio Do-
mino federemus, auditis allegationibus episcoporum,
eorum videlicet qui ad iudicium nostrum fuerant con-
gregati, de singulis negotiis hæc sententiae forma pro-
cessit; ita vt pacis bonum, & instituta Canonum serua-
rentur, & plurimorum intentionibus adhiberetur utilis
medicina.

I.

Nam cum primum omnium vir sanctus^d Pro-
culus Massiliensis episcopus ciuitatis se tamquam

ANNO
CHRISTI
397.

metropolitanum ecclesiis, quæ in secunda prouincia Narbonensi positæ videbantur, diceret præesse debere, atque per se ordinationes in memorata prouincia summorum fieri sacerdotum: siquidem assereret easdem ecclesias vel suas parochias fuisse, vel episcopos a se in eisdem ecclesiis ordinatos; & e diuerso eiusdem regionis episcopi aliud defenserent, ac sibi alterius prouinciæ sacerdotem præesse non debere contenderent: id iudicatum est a sancta Synodo contemplatione pacis atque concordiæ, vt non tam ciuitati eius, quæ in altera prouincia sita est, cuius magnitudinem penitus nesciremus, quam ipsi potissimum deferretur, vt tamquam pater filiis honore primatus adsisteret. Dignum enim visum est, vt quamuis vnitate prouinciæ minime tenerentur, constringerentur tamen pietatis affectu. Hæc igitur ipsi tantum in vita eiusdem forma seruabitur, vt in ecclesiis prouinciæ secundæ Narbonensis, quas vel suas parochias, vel suos discipulos fuisse ordinatos constiterit, primatus habeat dignitatem. Illud quoque a partibus sit obseruandum, quod licet ex superfluo, non tamen inutiliter commonetur, vt ipse sanctus Proculus, tamquam pius pater, confacerdotes suos honoret vt filios; & memoratæ prouinciæ sacerdotes, tamquam boni filii, eundem habeant vt parentem, & inuicem sibi exhibeant caritatis affectum, impleto hoc quod ait beatus Apostolus, *Honore mutuo prouenientes, non alta sapientes, sed humilibus consentientes.* Rom. 12. 10. & 16.

I I.

Illud deinde inter episcopos vrbium Arelaten-

M m m iij

sis & Viennensis, qui de primatus apud nos honore certabant, a sancta Synodo definitum est, ut qui ex eis approbaverit suam ciuitatem esse metropolim, is totius prouinciæ honorem primatus obtineat: & ipse iuxta Canonum præceptum ordinationum habeat potestatem. Certe ad pacis vinculum conferuandum, hoc consilio utiliore decretum est, ut si placet memoratarū vrbium episcopis, vnaquæque de his viciniore sibi intra prouinciam vindicet ciuitates, atque eas ecclesias visitet, quas oppidis suis vicinas magis esse constiterit: ita ut memores vnanimittatis atque concordix, non alter alterum, longius sibi vsurpando, quod est alii propius, inquietet.

III.

Gestorum quoque seriem conscribi placuit ad perpetem disciplinam, quæ circa Octauium, Vrsionem, * Remigiū & Triferium episcopos Synodus sancta decreuit, qui in vsurpatione quadam de ordinatione sacerdotū ad inuidiam vocabantur. Quod eis eatenus videtur indultū, ut de cetero hac auctoritate commoniti, nihil tale vsurpare conentur. Si quidem ea se ab hac causa excusatione defenderint, quod dicerent prius se non esse conuentos. Proinde iudicauit Synodus, ut si quis ex hoc fecerit contra statuta maiorum, sciat is qui ordinatus fuerit, sacerdotii se honore priuandum: ille vero qui ordinauerit, auctoritatem se in ordinationibus vel in Conciliis minime retenturum. Non solum autem circa memoratos episcopos hæc sententia praeualebit, sed & circa omnes, qui simili errore de-

ANNO
CHRISTI
197.
cepti, ordinationes huiusmodi perpetrarunt.

I V.

De Palladio autem laico, qui Spano presbytero non leue crimen intenderat, inter quos episcopus Triferius eiusdem criminis causas se cognouisse testatus est; id Concilii decreuit auctoritas, vt idem Palladius in eadem sententia maneret, qua cognitionis tempore a Triferio fuerat sacerdote multatus. in hoc ei humanitate reseruata Concilii, vt ipse Triferius in potestate habeat, quando voluerit, ei relaxare.

V.

Statuit quoque de Exuperantio presbytero sancta Synodus, qui ad iniuriam sancti episcopi sui Triferii graua & multa congefferat, & frequentibus eum contumeliis prouocauerat; ita vt nonnulla fecerit contra ecclesiasticam disciplinam, propter quam causam ab eo fuerat dominica communione priuatus: vt in eius sit arbitrio restitutio ipsius, in cuius potestate fuit eius abiectio. hoc est, vt quando vel idem Exuperantius satisfecerit, vel episcopo Triferio visum fuerit, tunc gratiam communionis accipiat.

VI.

Illud præterea decreuit sancta Synodus, vt quoniam legatos episcopi Galliarum, qui^t Felici^{*} communicant, destinarunt; si qui ab eius communione se voluerint sequestrare, in nostræ pacis consortium suscipiantur, ^f iuxta literas venerabilis memoriæ Ambrosii episcopi, vel Romanæ ecclesiæ sacerdotis, dudum latas, quæ in Concilio legatis præsentibus recitatæ sunt.

* *Binius*
legit.
* Felici
non cō-
municat.

VII.

Nec illud prætermittendum fuit, quod Synodi sententia definitum est, vt clericum alterius secundum statuta Canonum nemo suscipiat, neque suæ ecclesiæ licet in alio gradu audeat ordinare, neque abiectum recipiat in communionem.

VIII.

Hi autem qui contra interdictum sunt ordinati, vel in ministerio filios genuerunt, ne ad maiores gradus ordinum permittantur, Synodi decreuit auctoritas. Incolumes vos Dominus noster æuo longissimo conseruare dignetur, domini fratres dilectissimi.

NOTÆ IACOBI SIRMONDI
SOCIETATIS IESV.

1. *Anno Christi CCCXCVII.*] Huic anno adscribendum censuit Baronius: Septembrem vero mensẽ designat Synodi præfatio. Verum ex Zosimi papæ epistola II. & altera eiusdem ad Africanos, constat, quo tempore habita est Synodus Taurinensis, Briccium apud Turonos episcopum fuisse. Habita ergo est post mortem S. Martini, cui Briccius successit. At Martinus veterum consensu mense Septembri anni CCCXCVII. nondum e viuus excesserat. Quare hic annus Synodo non congruit, quod si eos audimus, qui Martini obitum in annum Christi CCCC. vel longius etiam reuolunt, Synodi pariter epocham differri oportebit.

2. *Qui Felici communicant.*] De quo dictum in Synodo Treurenti. Male autem in vulgatis, *qui Felici non communicant.* abest enim a manuscriptis negatio, & abesse debere res docet.

NOTÆ SEVERINI BINII.

Acta Con-
cilia.

2 *Concilium.*] Hoc Concilio, principio, duæ istæ epistolæ, in causa communicationis cum Felice Ithacianæ factionis episcopo, a Siricio & Ambrosio ad Taurinensem Synodum scriptæ, de quibus supra, lectæ fuerunt. Deinde, altercationes inter Arelatensem & Viennensem episcopos de primatu certantes, sedatæ sunt. Illi enim ciuitati primam dignitatem adiudicarunt, quæ se eius prouinciæ metropolim esse ostenderet. Tertio declaratum fuit, Narbonensis ecclesiæ primam sedem esse apud Massilienses, atque Proculum eiusdem sedis episcopum, metropolitanum episcopum habendum esse.

3 *Tau-*

ANNO
CHRISTI
397.

^b *Taurinense.*] Taurinum quondam Augusta Taurinorum, vrbs est in regione Pedemontana, pulcerrimis ornata structuris, & arce elegantissima. Habet archiepiscopatum & academiam illustrem.

Taurinum
qualis vrbs.

^c *Siricii pape.*] Hoc Concilium sub pontificatu Siricii adhuc viuentis, & paulo post obitum S. Ambrosii Mediolanensis ecclesie episcopi, habitum fuisse, verba Can. 5. circa finem manifesto indicant. Cum itaque Cæsario & Attico consulibus, teste Marcel. in chronico, Ambrosius defunctus fuerit; iisdemque consulibus Simplicianus eidem suffectus esse reperiatur, Can. 48. Conc. Carthag. III. demum etiam non vltra sequentem annum Siricius pontifex superstes fuerit, hanc Synodum præcise decimo Kalend. Octobres, anno Christi 397. qui est Siricii penultimus, Arcadii & Honorii imperatorum 3. celebratam fuisse, necessario est concedendum.

Tempus
Synodi.

^d *Proculus.*] Hic est ille Proculus nomine insignis, ab Hieron. epist. 4. ad Rusticum plurimum cõmendatus, quem vna cum S. Ambrosio Aquileiesi Concilio interfuisse supra vidimus. De Proculo plura ibid.

Proculus.
Cap. 1.

^e *Felici non communicant.*] Hic est ille Felix a S. Martino & ab Ithacianæ factionis confortibus episcopis sanguinariis ordinatus, cui Galliarum episcopi non communicarunt ob eam causam, de qua supra egimus in notis Concilii Treuirensis. De hoc Concilio vide Baron. anno 397. num. 42. & 43.

Felix
quis.
Cap. 5.

^f *Iuxta literas venerabilis memorie Ambrosii episcopi, vel Romane ecclesie pontificis.*] Literas pacificas, quarum communicatione hæretici vel etiam schismatici in communionem ecclesie recipiebantur, dare & impertiri, Romano pontifici ex officio ordinario; Mediolanensis ecclesie episcopo ex eiusdem pontificis delegatione competeat, vt probat Baronius anno 405. num. 55. & sequentibus. Vnde grauitè errat, qui ex hoc loco Mediolanensis episcopi, & Romani pontificis parem eandemque potestatem esse existimat. Vide notas Concilii Tolet. I. verbis, *Per sanctum Simplicianum, &c.*

An Romani
pontificis
& Mediola-
nensis epi-
scopi æqua-
lis potestas
fuerit.

CONCILIVM CARTHAGINENSE

^b NOMINE SECVNDVM, ORDINE TEMPORIS,
inter Carthaginensia extantia vere postremum,
circa tempora Cælestini papæ.

Probatum a Leone IV. Ca. de libellis. d. 20.

TITVLI CAPITVLORVM.

I. Vt Trinitas & credatur & predicetur.	fiat.
II. Vt castitas a Levitis & sacerdotibus custodiatur.	IV. Vt presbyter pœnitentem, iussus ab episcopo suo, reconciliet.
III. Vt chrisma & benedictio puellarum, & reconciliatio pœnitentium, a presbyteris non	V. Vt diæcesis, que episcopum nunquam habuit, non habeat.
Concil. Tom. 3.	VI. Vt qui criminibus implicati sunt, clericos non accusent.

Nnn